

Elena Doñate

Hola! Avui entreviste a una de les primeres exalumnes que vaig tindre ací a les Coves.

Com te diuen?

Vanessa Guardiola Julve.

On i quan vas nèixer?

El 10 de gener de 1983.

Com li diuen al teu germà?

Iván.

Quants anys vos porteu?

Deixa'm pensar...11 i mig.

Quasi has sigut una mare per ell?

Docs sí, he sigut com una segona mare per ell. Li feia quasi tot jo, li canviava els bolquers, li donava el biberó, li organitzava els aniversaris. Com sóc una ninyera!; bé, m'agraden molt els xiquets.

Quin any vas eixir d'escola?

Sóc de la promoció de 1996/97.

Què recordes amb més i menys estima?

Lo que recorde amb més estima és el pi que havia al mig d'escola. Quan van fer l'escola nova, el pi va agafar una malaltia, va morir i el van tindre que arrancar. Ara, quan ens juntem les amigues recordem coses d'eixos temps.

En menys estima recorde una vegada que vam entrar per la nit per furtar els exàmens i ens van pillar, ja que una vegada dins no vam poder eixir.

Vosaltres vau ser els primers alumnes que vaig tindre quan vaig vindre a treballar a les Coves.

Què recordes de la teua època d'estudiant?

Recorde a donya Amparo. I recorde d'eixa època que quan vas arribar (se refereix a mi, l'entrevistadora) ens vas aportar activitat, alegria i confiança. Teníem molta amistat en tu, la teua filla era menuda, i, ens agradava anar a cuidar d'Irene.

Avui en dia veig que els xiquets se tenen que responsabilitzar més. Si volen alguna cosa i li la dones feta no la valoren.

Quines assignatures són les que més i menys t'agradaven?

Les que més m'agradaven eren educació física i matemàtiques, i la que menys l'anglès (i ara me dol no haver estudiat anglès).

Vanessa

Quins mestres recordes de l'època d'estudiant al col·legi?

D'una manera positiva recorde a donya Amparo, donya Clara i a Elena. A les Jornades que se van celebrar l'any passat a les Coves donya Clara me va reconèixer, i això me va resultar curiós. Amb Benjamín tot eren oliveres, garrofers...molt de poble. I no tan bé recorde a Ferran i a Xima (impressionava amb la seua serietat).

Recordes alguna anècdota del teu pas per escola?

Recorde que jugàvem a llevar la cadira per fer caure als companys. Una vegada li va vam llevar a Omar, ell tenia tot el material baix la taula, i quan va vore que anava a caure, se va agafar a la taula, i li va caure tot damunt; i en eixe moment...va entrar Ximo.

Recorde també que vam ser l'última promoció de balonmano. Quan tenia que entrar en escola estava molt il·lusionada, i els meus pares me deien: al setembre aniràs al col·legi. Quan va arribar setembre vaig entrar un dia quan no havien entrat encara els xiquets, i sols estaven els mestres. Als mestres els vaig dir que venia a escola, i me van deixar quedar-me fins l'hora de dinar.

Un dia la pilota se va calar a l'arbre i li ho vam dir a Ferran; quan aquest va traure la granera, jo ja havia pujat a l'arbre arrapant-me.

Un altre vegada, als 4 anys, vaig obrir la porta d'un armari i me va eixir una rata, tots els xiquets ens vam ficar damunt les cadires.

També recorde quan ens venia a vore "el loco de Catí". Era un home que venia en moto i contava històries.